

เราต่าง ต้องพึ่งพากัน?

ดร.วิฑูรย์ ลิ้มโชคดี
ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม

เรา ต่างต้องพึ่งพากันจริง ๆ ครับ เรื่องนี้ทำให้ผมคิดถึงคำว่า “We Depend on Each Other” ที่ได้ยินมาเมื่อครั้งที่ผมได้ไปดูงานเกี่ยวกับ “การบริหารจัดการนิคมอุตสาหกรรม” 2 แห่งที่ประเทศเยอรมนี

นิคมอุตสาหกรรมแห่งแรก คือ **Frankfurt Hoechst Industrial Park**

นิคมอุตสาหกรรมแห่งนี้ ประกอบด้วยโรงงานอุตสาหกรรมเคมีและโรงงานบริการที่เกี่ยวข้องกันประมาณ 80 แห่ง มีคนงานรวมกันกว่า 22,000 คน จัดตั้งมาเป็นเวลา 143 ปี ในบริเวณใกล้กับแม่น้ำไรน์โดยรอบๆ นิคมประกอบด้วยชุมชนที่มีประชากรกว่า 1.5 ล้านคน

การบริหารจัดการของนิคมแห่งนี้จะมุ่งเน้นในเรื่องของการพัฒนาอย่างยั่งยืนและให้ความดูแลใส่ใจต่อชุมชนที่อยู่อาศัยใกล้เคียงอย่างยิ่ง โดยให้ความสำคัญกับเรื่องของความปลอดภัยและสิ่งแวดล้อมเป็นหลัก มีการจัดทำแผนฉุกเฉินและติดตั้งอุปกรณ์ระงับภัยต่างๆ เช่น เครื่องดับเพลิง เครื่องเตือนภัย เป็นต้น มีการติดตั้งเครื่องหมายสัญลักษณ์ต่างๆ ทั่วไปในนิคม เพื่อสื่อสารให้ทุกคนได้เห็นผู้ที่ปฏิบัติงานในนิคมจะได้รับการซ่อมแซมตอบโต้ภาวะฉุกเฉิน ซึ่งรวมถึงชุมชนด้วยและมีมาตรการทั้งเชิงรุกและเชิงรับต่อปัญหาสิ่งแวดล้อม

นิคมอุตสาหกรรมแห่งที่สอง คือ **Bayer Industrial Services (BIS)**

นิคม BIS นี้มีหลายสาขา (อยู่หลายเมือง) มีโรงงานรวมทั้งสิ้นประมาณ 350 โรงงาน โดยมีสำนักงานใหญ่อยู่ที่เมือง Leverkusen ประเทศเยอรมนี

การดำเนินงานที่นิคม BIS เน้นหนักก็คือ การปฏิบัติตามกฎหมาย การประเมินอันตราย การจัดเก็บสารเคมีอันตรายอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ ความปลอดภัยและสุขอนามัยส่วนบุคคล ระบบรักษาความปลอดภัย การตอบโต้ภาวะฉุกเฉิน โครงสร้างอาคารคลังสินค้า การฝึกอบรม การตรวจประเมินทั้งบุคคลภายนอกและภายใน

เรื่องที่น่าสังเกตอย่างยิ่งก็คือ ทั้ง 2 นิคมนี้ถูกขนานนามด้วยชุมชนหนาแน่นทั้งประเภทแฟลต หรืออพาร์ทเมนต์และประเภทบ้านพักอาศัยที่มีบริเวณรั้วล้อมรอบด้วย โดยชุมชนและนิคมอยู่ห่างกันแค่เพียงถนนคั่นกลาง

แต่จากการบอกเล่าของผู้บริหารนิคมทั้ง 2 แห่ง ปรากฏว่ามีปัญหาเรื่องเรียนเรื่องเหตุเดือดร้อนรำคาญ หรือเหตุอันตรายน้อยมาก

ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าโรงงานต่างๆ ในนิคมมีมาตรฐานการประกอบกิจการและมีความรับผิดชอบต่อสังคมสูง ด้วยการปฏิบัติตามกฎหมายอย่างเคร่งครัด โดยเฉพาะกฎหมายที่ว่าด้วยความปลอดภัยและสิ่งแวดล้อม หรืออาจเป็นเพราะว่ากฎหมายบ้านเมืองของเขากำหนดบทลงโทษหนักและเจ้าหน้าที่ของรัฐก็เอาจริงเมื่อมีการฝ่าฝืนก็ได้ โรงงานจึงต้องปฏิบัติตามกฎหมาย หรืออาจเป็นเพราะว่าชุมชนมีมาตรการติดตามเฝ้าระวังการประกอบกิจการโรงงานอย่างใกล้ชิดและเอาจริงเมื่อโรงงานละเมิด หรือเป็นเพราะว่าโรงงานมี “ชุมชนสัมพันธ์” อย่างดีก็เป็นได้

ที่นิคม BIS นั้น ประธานกรรมการบริหาร (CEO) บอกกับคณะผู้ดูงานว่า “We Depend On Each Other” คือ ทั้งโรงงานและชุมชนต่างต้องพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน ทำให้สามารถอยู่ร่วมกันอย่างปกติสุข

CEO ของ BIS ได้อธิบายว่า คนเยอรมนีโดยทั่วไปเมื่อคิดถึงเมือง Leverkusen ก็จะไปคิดถึงนิคมอุตสาหกรรม BIS และชุมชนที่น่าอยู่ของเมืองนี้พร้อมๆ กันไปเลย ถ้าใครพูดถึงนิคมอุตสาหกรรม BIS ก็จะคิดถึงเมือง Leverkusen ด้วยเช่นกัน

คำว่า “We Depend On Each Other” นี้ โดนใจผมมากและทำให้ผมคิดขยายความต่อไปเองว่า โรงงานสร้างงานและความเจริญให้แก่ท้องถิ่น ในขณะที่ชุมชนก็ได้ทำงานในโรงงาน ทั้งสองฝ่ายต้องพึ่งพากันและต่างได้อานิสงส์ซึ่งกันและกัน ทั้งชุมชนและโรงงานต่างรักใคร่ปรองดองกันและมีความผูกพันที่ต้องอยู่ร่วมกัน

ปัญหาจึงอยู่ที่ว่าโรงงานจะอย่างไรจึงจะทำให้ชุมชนรู้สึกรัก รู้สึกหวงแหน หรือรู้สึกว่าเป็นส่วนหนึ่งในวิถีชีวิตของพวกเขา เพราะมีความกลมกลืนในวัฒนธรรมชุมชนและสร้างประโยชน์ให้แก่ชุมชน

ทุกวันนี้ เราต่างต้องพึ่งพาอาศัยกันบนพื้นฐานของ “ความไว้วางใจกัน” ครับผม !